

Güvenin Sessiz Çöküşü

Bir ilişkinin temeli güvendir.
Sessiz, görünmez... Ama en sağlam bağıdır.
Sözler, vaatler, içtenlik... Bunların üzerine kurulur.
Ve eğer biri defalarca verdiği sözü yerine getirmese,
o bağ yavaş yavaş çatlamağa başlar.
Güven kaybolduğunda, geriye sadece boş bir yansıma kalır;
sessiz, soğuk, dokunulmaz bir yansıma.

Biz hep "verilen söz tutulur" diyerek büyüdük.
Söz, kelimelerden ibaret değildir;
o, kalbin bir parçasıdır, ilişkinin sessiz teminatıdır.
Tutulmadığında, o teminat kırılır.
Ve kırıldığında, bütün dünya bir anda daha ağır gelir.

İlk başta küçük bir çatlak gibi görünür,
görmezden gelirsiniz.
Ama birikir, birikir...
Ve sonunda ilişkiyi taşıyan sütunları yavaş yavaş eritir.

Sözler ihlal edildiğinde, her an hissedersiniz eksikliğini:
Bakışlarda, sessizlikte, söylenmeyen sözlerde...
Güven, bir kez sarsıldığında, eskisi gibi geri gelmez.
Ve siz her geçen gün, eksik bir köprünün üzerinde yürürsünüz.

Güveni kaybetmiş bir erkeğin önünde iki yol vardır:
Ya hiç güveni kalmamış bir eşle yaşamaya devam eder,
ya da cesaretle kendi yolunu seçer.

Kadınlar, kocalarımıza verdiğiniz sözleri tutun.
Güveni yok etmek kolaydır.
Ama bir kez kaybolduğunda, geri getirmek neredeyse imkânsızdır.

Sözler sadece ağızdan çıkmaz; kalbe dokunur, ruhu şekillendirir.
Bir kez güven yitirildiğinde, onu yeniden inşa etmek yıllar alır.
Ve çoğu zaman, tam anlamıyla mümkün değildir.

O yüzden seçin:
Kendinizi olduğunuz gibi kabul eden birini bulun.
Söz vermek zorunda kalmadığınız, sizi değiştirmeye çalışmayan,
varlığınızı, kırılmanızı olduğu gibi görebilen birini.

Hayat, doğru insanı bulana kadar sabır ister.
Ve doğru insan bulunduğunda, sözler yük değil, bir bağ olur;
yürek o bağın içinde rahatlar, huzuru tekrar keşfeder.

Çünkü güven bir kez kaybolduğunda,
onu geri getirmek için yıllar değil,
bazen ömür gerekir.

Korhan KÜLÇE

Not: 'Güvenin Kırılması' konulu yazımdan esinlenerek yazdığım şiir denememdir.

